

Կ'ուզեցնայի . . .

Կ'ուզեցնայի, երբ կրկին
 Քամ յոգնաբեկ ուխտաւոր
 Նըւիրական քո շէմքին, —
 Տեսնել այնպէս նորից քեզ,
 Ինչպէս տեսայ, սիրեցի,
 Սիրեցի քեզ սրտակէզ:

Շընորհներով կուսական,
 Աչերիդ մէջ նըւիրում,
 Խոստումներով դիւքական:
 Ճակատըդ՝ լոյս ու նաճանջ
 Եւ ժըպիտով հոգեքով
 Եւ ձայնիդ մէջ սիրոյ կանջ:

Շուրջըդ՝ գարնան բոյր ու ցօղ,
 Շուրջըդ՝ կարկաջ ու կանանջ,
 Եւ երազներս ոսկեշող . . .

Վենետիկ, 1925, Թ.

ԵՐԿՈՒ ՔԱՌԵԱԿ

— Ի՞նչ պիտ' լինիմ մահից յետոյ .
 Հարցում արի ես Բընութեան:
 — Ինչ որ էիր կեանքից առաջ,
 Այսպէս տըւեց ինձ պատասխան:

Տիեզերքն այս անսահման
 Իր ծանրութեամբ ահագին
 Կախուած է սոսկ մի մագից . —
 Եւ այդ մագն է իմ հոգին:

Փարիզ, 1932, Թ.

ԳԻՐՔ ԾՆՆԴՈՑ

Եւ ըսկզբից ըսկիզբների,
 Անեղն Աստուած
 Իրեն տարրից եւ շարժումից
 Վերաստեղծեց
 Տարածութիւնն անծայրածիր
 Եւ ժամանակն յաւերժական՝
 Թոհ ու բոհի մէջ մըխըրբուն:
 Եւ յաժում էր հոգին նըրա
 Խաւարակուռ վիհի վըրայ
 Թոհ ու բոհի:

«Եւ լինի լոյս», Աստուած ասաց,
 Եւ իր մտքից հեղեղացաւ
 Եւ ծաւալուեց լոյսը հըզօր:
 Եւ այդ եղաւ
 Արարչութեան օրն առաջին:

Եւ երբ տեսաւ անեղն Աստուած
 Որ բարի է լոյսը հըզօր՝
 Մի շիթ առաւ իրեն հոգուց,
 Փոխադրեց
 Ովկիանոսի ջըրերի մէջ
 Եւ ըստեղծեց այնտեղ փոքրիկ
 Այն էակը խորհրդաւոր,
 Որն ըմբռնեց լոյսը հըզօր:
 Եւ այս վըսեմ ու հրաշափառ
 Ըմբռնումի ակնթարթով
 Աւարտուեցաւ
 Օրինակարգ եւ ներդաշնակ
 Անհուն շէնքը տիեզերքի
 Անհուն հոգում այս էակի:
 Եւ այդ եղաւ
 Արարչութեան օրը վերջին:

ԱԻԵՏԻՔ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ

Փարիզ, 1932 թ.